

Neděle 3. po sv. Trojici

J6, 41-59

20.6.2021

Pozdrav:

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.
Milosrdenství, láska i pokoj rozhojněny budiž.

Introit:

Provázky lidskými jsem je táhl, provazy milování,
byl jsem jako ti, kdo jim nadlehčují jho,
když jsem se k němu nakláněl a krmil jej.

Píseň: 135

Čtení: Mk6,30-42

Píseň: 216

Kázání: J6,41-59

Než se vnoříme do textu, měli bychom si zopakovat, co předcházelo Ježíšovým odpovědím skupině Židů. Ježíš jako král na hoře sytí učedníky i zástupy. Zástupy jej vyhledají, aby zjistily, kým je Ježíš, syn Josefův. Ježíš je ten chléb, který přišel z nebe.

I reptali Židé na něho, že řekl: Já jsem chléb, který jsem s nebe sstoupil. A opět si připomeňme, že Jan nemyslí antisemitsky. Židé jsou zde lidé zastávající starozákonní pojetí víry v jediného Boha. I s těmito lidmi se Ježíš pouští do řeči. Možná, že i my najednou zjistíme, na jaké straně stojíme. Jsme opravdu učedníky, nebo strážci Tóry-Zákona, který nás nemilosrdně soudí?

Jak nám ten člověk může dát k jídlu své tělo? Dalo by se možná i přeložit: Jakou silou, jakou mocí uskuteční Ježíš něco tak neuskutečnitelného, absurdního a ještě pohoršlivého? Zapamatujme si tato tři slova: neuskutečnitelné, absurdní, pohoršlivé. Možná, že na tato slova ještě jednou narazíme.

Což tohle není Ježíš, syn Josefův? Vždyť známe jeho otce i matku! Jak tedy může říkat: „Sstoupil jsem z nebe!“ Ježíš svou přirozenost lidskou nepopírá. Jeho řeč o chlebu života se s řečí o jeho pozemském původu míjí jako Darwinova zpráva o utvoření světa a biblická zpráva o stvoření.

Židé, pro které je smyslem a spasením života Tóra – zákon, který všechny spravedlivě soudí a pochází od nebeského Otce – nechtějí uvěřit v Ježíšův původ. Když jsem mluvila o nás, kteří mnohdy stojíme na zásadách přikázání Božích a na zásadách mravnosti, nebýváme jako tito Židé? Nehledáme raději plnění přikázání než milosrdenství Boží skrze Ježíše Krista?

Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v poslední den. Tedy žádná Tóra, žádné přikázání, které nás spasí, ale Otec v nebesích, který nás přímo táhne k Ježíši. Víra jako dar táhnoucí nás k Bohu. Někdo si může říct: Jen pouhá víra! A kdo nám zabrání páchání zlého?

Místo uklidnění svých protivníků Ježíš opakuje znova pohoršení. *Amen, amen pravím vám: Nebudete-li jísti těla Syna člověka a pítí krve jeho, nemáte života v sobě.* Myslím si, že pro Žida, dodržujícího předpisy Tóry o zacházení s krví, to muselo být nesmírné pobouření. Možná, že i pro dnešního moderního člověka, který nezná nic ze světa obětí, světa starozákonních představ, je představa jedení lidského těla a pití lidské krve nejen nemožná, ale i odpudivá.

Jak může někdo ještě v dnešní době takto myslet? Možná, že i posluchači této Ježíšovy řeči cítili stejný odpor, když si představili číši s krví. To, co Ježíš říká, je naprosto strohé, jasné. Jasným následkem nesplnění tohoto napomenutí je, že *nemáme života v sobě*. Prostě nám došel dech, jsme na pokraji smrti, možná už nás ta smrt zastihla při životě.

Ježíš tvrdošíjně trvá na svém, když ještě jednou říká totéž: *Kdož jí mé tělo a pije mou krev, máť život věčný, a jáť jej vzkřísím v nejposlednější den. Neboť tělo mé právě jest pokrm, a krev má právě jest nápoj.* Nyní se jeho řeč malinko potočila. V originálním textu je použito řecké slovo, které znamená „žvýká“. Žvýká a pije. Naproti tomu stojí život věčný a vzkříšení. Ježíš zde pokračuje v příběhu sycení.

Ano, tím, že se necháme sytit Ježíšem, který na kříži láme své tělo, aby jej mohl nám rozdat, a vylévá na kříži svou krev, je krev znamením Boží přítomnosti mezi námi. Toto sycení nám dává občerstvení na cestě do Božího království. Díky tomuto sycení se můžeme vracet ze smrti do života.

Lámání chleba a pití vína je přiznání k Ježíšovu vyvýšení na kříži. Ano, tato zpráva je neuskutečnitelná, absurdní i pohoršlivá. Ať to obracíme zleva doprava, nemůžeme přijít na logiku tohoto Božího činu.

Zpráva o ukřižování je proto neuvěřitelná, že se nám nechce věřit, že takovým způsobem může být člověk ušetřen smrti. Je neuvěřitelné, že bezmocí a ponížeností může Ježíš změnit náš život. Je to pro člověka tak neuskutečnitelné jako jíst tělo člověka. Ukřižování je tak absurdní jako pít krev člověka. A ukřižování je tak pohoršlivé, protože nás zdánlivě nabádá ke kanibalismu.

Tajemství jedení chleba a pití krve. Tajemství sycení naším Pánem se nedá popsat slovy. Tajemství Boží lásky nám bylo zjeveno v Ježíši Kristu, pravém chlebu života. Jedením chleba a pitím vína se dostáváme do společenství s Kristem skrze jeho oběť. Sycení nejen chlebem každodenním, ale především chlebem věčným nám dává sílu na cestě do Božího království.

Pane, syť nás svým slovem. Pane, syť nás svým chlebem nebeským, abychom na našich životních cestách nezemdleli.

Amen.

Píseň: 631

Poslání:

Zůstaňte ve mně, a já ve vás.

Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni,
tak ani vy, nezůstanete-li při mně.

Požehnání:

Hospodin ti požehnej a opatruj tě,
Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář a buď ti milostiv.
Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě pokojem.
Amen.

Píseň: 685